

saadan Virksomhed, straffes han med Bøde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder.

Lovens andet Hovedafsnit angaar *Sundhedsstyrelsens Organisation og Forretningsgang*.

Chefen for Sundhedsstyrelsen, Medicinaldirektøren, skal — som hidtil — være Læge, men maa ikke drive erhvervsmæssig Lægepraksis. I øvrigt bestaar Sundhedsstyrelsen af en *hygiejnisk-lægelig Afdeling*, der træder i Stedet for det hidtidige kollegiale Lægeraad, og en *Apotekerafdeling* (som det nuværende kollegiale Apotekerraad) samt et til disse Afdelinger knyttet *Sekretariat*, der tillige varetager Ekspeditionen af saadanne Sager, som ikke henhører under nogen bestemt Afdeling.

Ved den hygiejnisk-lægelige Afdeling fungerer *et Antal Læger* med speciel Fagkundskab som *Konsulenter*; Medicinaldirektøren udgør sammen med disse Konsulenter *Sundhedsstyrelsens Lægeraad*, for hvilket han er Formand. Funktions-tiden for Konsulenterne er normalt 6 Aar, og hvert andet Aar afgaar en Trediedel; Genvalg kan finde Sted. Konsulenterne antages af Indenrigsministeren efter Opslag af Stillingerne og efter indhentet Erklæring af den Del af Lægeraadet, hvis Funktionstid ikke er udløbet. — Som Konsulenter under samme Afdeling antages derhos paa tilsvarende Maade *en praktiserende Læge og en Tandlæge*, der er Medlemmer af Lægeraadet, for saa vidt angaar deres særlige Omraader.

Det er lige saa lidt som tidligere fastsat, paa hvilke Fagomraader der skal være Konsulenter, idet det beror paa Forholdene til enhver Tid, hvor mange Konsulenter der er Brug for.

Den praktiserende Læges Konsulentvirksomhed vedrører Forhandlinger om Lovforslag og Bestemmelser angaaende de praktiserende Læger samt Sager, i hvilke hans specielle Sagkundskab i øvrigt kan være til Nytte for Sundhedsstyrelsen. — Tandlægen er Konsulent i alle Tandlægesager.